

Fakultetsstyrelsen

Utvecklingsplan för forskarutbildning i statsvetenskap vid Statsvetenskapliga institutionen

Bakgrund

Den föreliggande utvecklingsplanen är ett resultat av den utvärdering som forskarutbildningen i statsvetenskap har genomgått under hösten 2019 och våren 2020. Utvärderingen har baserats på en självvärdering (bilaga 1) med tillhörande bilagor som Statsvetenskapliga institutionen tagit fram och ett utlåtande från doktorandrådet vid Statsvetenskapliga institutionen (bilaga 2). Utvärderingen har mynnat ut i ett utlåtande från bedömargruppen (bilaga 3). Bedömargruppen har bestått av professorerna PerOla Öberg (Uppsala universitet), Ellen Immergut (European University Institute, Florens) och Åsa von Schultz (Helsingfors universitet).

Utlåtandet från bedömargruppen är i grunden mycket positivt vad avser kvaliteten på forskarutbildningen i statsvetenskap. I ett sammanfattande omdöme konstaterar bedömargruppen att:

Based on the available information, our overall assessment is that the PhD program in Political Science at Lund University works excellently. The supervising capacity in most areas is of a very high international standard, the organization and the management of the program is very good, and the collegial involvement and attention to all parts of the program, in combination with an openness to further improvement is impressive. The tendencies for specialization and fragmentation prevalent at many political science departments elsewhere, have so far not affected the PhD program to a large extent. These pivotal factors are to be considered as strengths of the program, and constitute a foundation for a productive and encouraging environment for PhD students, as well as for high quality learning outcomes.

Rapporten innehåller samtidigt ett antal rekommendationer till förbättringar. Den här utvecklingsplanen behandlar bedömargruppens samtliga rekommendationer. I de fall Statsvetenskapliga institutionen avser att följa rekommendationen beskrivs hur så kommer att ske och i de fall institutionen inte avser att följa rekommendationen motiveras detta.

Konkreta åtgärder

Bedömargruppen har gett 16 konkreta rekommendationer i sitt utlåtande som kan knytas till fem olika teman: undervisning, kurser, benchmarking, riktlinjer för olika

moment under forskarutbildningen samt karriärråd. I utvecklingsplanen diskuteras rekommendationerna utifrån dessa teman.

Undervisning

Bedömargruppens utlåtande innehåller fem rekommendationer som rör doktorandernas roll som lärare:

- Prepare students better for teaching and help them to prepare for teaching in time-efficient and reasonable ways in order to prevent stress
- Consider a better coordination between the organisation of teaching assignments for students teaching political science and students teaching peace and conflict research
- Consider ways to provide more structured mentoring for students teaching
- Assure that teaching assignments and teaching performances by students are included in follow-up talks at the department, e.g. in order to counteract misunderstandings about the procedures
- Consider a policy for students' teaching during year one, and how it can be combined with courses and activities of the introductory team

Redan i anslutning till arbetet med självvärderingen träffade doktorandgruppen vid institutionen studierektor för grundutbildningen för att diskutera fördelning av undervisningsuppdrag. Mötet ledde fram till ett beslut om att alla doktorander ska skicka in ett underlag till studierektor för grundutbildningen med en redogörelse för ämneskompetens och önskemål om undervisning. Underlaget kommer studierektor att använda som underlag vid bemanning av undervisningsuppdrag. Detta är ett led i arbetet med ökad transparens i tillsättningen av undervisningsuppdrag och därmed ett steg på vägen mot att undanröja missförstånd om hur undervisningsuppdrag tillsätts. Effekten av denna åtgärds följs upp av studierektor för grundutbildningen och studierektor för forskarutbildningen under läsåret 2020/2021. Vidare kommer biträdande prefekt också fortsättningsvis att diskutera rollen som lärare vid de årliga utvecklingssamtalen med doktoranderna.

Rekommendationerna om att bättre förbereda doktoranderna för undervisning och mer strukturerad mentorsverksamhet för doktorander som börjar undervisa är nära relaterade. Institutionen ser positivt på rekommendationerna och ledningsgruppen har fattat två beslut om åtgärder. För det första att doktorander i normalfallet inte bör undervisa under sitt första år för att på så sätt få tid att förbereda sig för lärarrollen och också undvika stress under en tid när forskarutbildningen till stor del handlar om att läsa kurser. För det andra att doktorander som är nya i lärarrollen bör ingå i ett större lärarlag tillsammans med erfarna kollegor och där kursansvarige fungerar som en mentor för doktoranden. Utöver detta avser institutionen dra nytta av den relativt stora grupp anställda vid institutionen som också är ledamöter av fakultetens pedagogiska akademi. Ledamöterna av den pedagogiska akademien kommer att fungera som bollplank för doktorander som är nya i rollen som lärare.

Ledningsgruppen har slutligen också fattat beslut om att biträdande studierektor för grundutbildningen får ett mer uttalat uppdrag att överblicka bemanningen rörande undervisning på grundutbildningsnivå inom institutionens samtliga tre ämnen. På så sätt kan rekommendationen om att bättre koordinera undervisningsuppdrag mellan statsvetenskap och freds- och konfliktvetenskap nås. Biträdande studierektor blir, i samråd med studierektor och ämnesansvariga för freds- och konfliktvetenskap och underrättelseanalys, ansvarig för att koordineringen sker och får i detta arbete stöd

av den tillträdande biträdande prefekten med ansvar för grundutbildningsfrågor (fr.o.m. 1 januari 2021).

Kurser inom forskarutbildningen

Ett centralt tema i institutionens självvärdering rörde omfattningen av och innehållet i forskarutbildningens obligatoriska kurser. Detta tema återkommer i bedömargruppens utlåtande där fem rekommendationer rör kursverksamheten.

- Work out a well thought out policy for mandatory and elective courses and how year one on the program should be organised
- Consider including a mandatory theory course
- Reconsider to have the faculty level courses included in the program
- Reconsider how reading courses are used and if they should be included in the program or considered in-depth learning as part of work on the thesis
- Consider collaboration with other universities in Sweden and/or abroad for courses where this might work

Under våren 2020 tillsatte studierektor för forskarutbildningen en kommitté som fick i uppdrag att ta fram ett förslag till förnyat kursutbud under forskarutbildningens första termin som tillsammans med metodkurserna under andra terminen skulle utgöra ett sammanhållet och obligatoriskt kursblock under det första året. Kommitténs förslag möter flera av rekommendationerna (se bilaga 4). I korthet går förslaget ut på att inrätta en inledande teorikurs (*Political Science Research: Problems and Perspectives*, 15 hp) och en kurs som bygger på seminarierier inom ramen för institutionens olika forskargrupper (*Research-group participation*, 4,5 hp). Dessa båda kurser ska läsas under första terminen, tillsammans med den obligatoriska etik kurs (*Research Ethics*, 3 hp) som doktoranderna läser redan idag inom ramen för fakultetens kursutbud. Totalt kommer doktoranderna att läsa 22,5 hp under första terminen och 22,5 hp under andra terminen (*Research methodologies*, 15 hp och *Applied method*, 7,5 hp). Det betyder att institutionen under det första året kommer att ge obligatoriska kurser omfattande 45 hp och att 15 hp kvarstår för valbara kurser inom den resterande tiden av forskarutbildningen.

De nya kurserna som inrättas kombinerar en bredd inom ramen för den gemensamma inledande teorikursen med möjlighet till fördjupning inom de olika forskargrupperna. I det senare fallet bygger förslaget på att doktoranderna följer minst två forskargrupper för att undvika alltför snäv specialisering. Kursupplägget för denna kurs kommer samtidigt att utformas på ett sätt som tar hänsyn till forskargruppernas olika karaktär. Handledarkollegiet och Institutionsstyrelsen har ställt sig bakom förslaget med ny kursstruktur och studierektor för forskarutbildningen kommer under sommaren att utse kursansvariga och lärarlag till kurserna som får i uppdrag att arbeta fram förslag på kursplaner och litteraturlistor under hösten 2020. Kursplanerna och litteraturlistorna kommer att underställas Samhällsvetenskapliga Forskarutbildningsrådet under hösten 2020. Då nya obligatoriska kurser inrättas kommer också den allmänna studieplanen att behöva justeras. Studierektor ansvarar för att ett nytt förslag till allmän studieplan tas fram som sedan antas på fakultetsnivå. Detta behöver ske innan nästa doktorandgrupp antas i april 2021 så att de nya doktoranderna antas på den nya allmänna studieplanen.

Den nya kursstrukturen innebär att Statsvetenskapliga institutionen erbjuder ett större kursutbud på forskarnivå. I enlighet med utlåtandet från bedömargruppen ser vi därför inte längre samma behov av läskurser. De 15 hp valfria kurser som återstår

efter att institutionens egna obligatoriska kurser slutförts ska enligt den allmänna studieplanen dels ägnas åt kurs i forskningsetik (minst 3 hp enligt rektorsbeslut), i någon del ägnas åt metodfördjupning och i övrigt åt fördjupning som är lämplig i förhållande till doktorandens avhandlingsarbete. Institutionen bedömer att utbudet av kurser vid Lunds universitet eller vid andra lärosäten täcker det behov som finns och institutionens doktorander uppmuntras att såväl läsa kurser tillsammans med doktorander från andra institutioner vid Lunds universitet, som kurser vid andra universitet, i Sverige och utomlands.

Rörande samarbete med andra universitet kring kursutbud har studierektor för forskarutbildningen redan tagit initiativ till en gemensam informationskanal via Statsvetenskapliga förbundets hemsida för information om utlysta kurser vid olika svenska lärosäten. Doktorandrådet vid Statsvetenskapliga institutionen har tillsammans med kollegor vid lärosäten i Öresundsregionen tagit initiativ till liknande informationskanaler för regionens lärosäten.

Benchmarking

I bedömargruppens utlåtande rekommenderas institutionen att:

- Base discussions over future strategies on explicit benchmarking with other top-performing departments in the Nordic countries or central Europe

Benchmarking brukar i regel handla om att göra jämförelser utifrån fastlagda nyckeltal och likartade indikatorer. Statsvetenskapliga institutionen ser dock nyttan av en sådan jämförelse på internationell nivå som begränsad givet stora skillnader i utbildningssystem, volymer och forskarutbildningarnas karaktär.

Samtidigt är Statsvetenskapliga institutionen i grunden positiv till att inspireras av goda exempel från forskarutbildningar vid andra universitet. Under arbetet med självvärderingen togs två omfattande initiativ som handlade om jämförelse med andra universitet och att identifiera goda exempel. Det första exemplet utgjordes av en alumnenkät till alla doktorer i statsvetenskap som disputerat de senaste 10 åren vid universiteten i Göteborg, Lund, Stockholm och Uppsala. Det andra exemplet byggde på en studieresa till de statsvetenskapliga institutionerna i Göteborg, Stockholm och Uppsala där studierektorer för forskarutbildningarna, ytterligare en professor samt doktorander intervjuades. Syftet var just att identifiera goda exempel. Arbetet med en förnyad kursstruktur är ett konkret exempel på en reform som har sitt ursprung i de exempel som identifierades under studieresan.

Statsvetenskapliga institutionen avser att göra alumnenkäten till ett stående inslag i institutionens kvalitetsarbete där enkätundersökningen upprepas vart femte år. Studierektor för forskarutbildningen får i uppdrag att genomföra nästa enkätundersökning 2024.

De positiva erfarenheterna från studieresan gör att Statsvetenskapliga institutionen gärna använder också detta verktyg vid fler tillfällen. Ett möjligt nästa steg är att identifiera goda exempel vid utländska universitet. Institutionen ser emellertid denna typ av verktyg som mer lämpligt att använda i anslutning till ett specifikt reformarbete när goda exempel rörande en enskild fråga ska identifieras.

Riktlinjer för olika moment under forskarutbildningen

Bedömargruppen har lämnat flera rekommendationer som rör olika riktlinjer för forskarutbildningen. Dessa handlar om att:

- Formalize several unwritten procedures, such as how milestones are followed-up, what decision that should be communicated and how, in order

to make procedures more transparent and avoid unequal treatment of students

- Consider if some of the regulations that are formalized needs to be more informative, such as guidelines for internal “examination”
- Consider if all these regulations should and can be merged into one document easily available for students and faculty members
- Consider ways to mitigate gender inequalities related to parental leaves, for example providing additional paid time on the program in relation to the time of absence

Statsvetenskapliga institutionen ställer sig positiv till rekommendationen om att formalisera hur etappseminarier följs upp. Det finns anledning att instämma med bedömggruppen och konstatera att uppföljningen av planseminarier och mittseminarier har varierat från fall till fall. För att säkerställa att varje seminarium följs upp på ett sätt som tryggar varje doktorands möjlighet till tydlig återkoppling, utan att äventyra den i regel unika doktorand-handledarrelationen, kommer studierektor för forskarutbildningen att ta fram en reviderad policy för planseminarier och mittseminarier med utvecklade rutiner för uppföljning. Förslaget till ny policy presenteras vid handledarkollegiet under hösten 2020.

Institutionen ser i dagsläget inget behov av tydligare riktlinjer för grönläsning (vilket antagligen är det som avses med “internal examination”). Det är institutionens uppfattning att de existerande rutinerna fungerar väl och handledarna har heller inte fått några andra signaler från doktoranderna. För att fortlöpande förankra denna uppfattning kommer vi dock att ha en diskussion om de nuvarande riktlinjerna på ett av höstens handledarkollegiemöten under 2020, något som även skulle kunna bli ett stående inslag i framtiden.

Däremot har det under arbetet med självvärderingen framkommit synpunkter på huvudhandledarens roll i samband med disputation. Både att handledaren i praktiken föreslår opponent och betygsnämnd, samt agerar ordförande vid själva disputationen, kan föranleda misstankar om att disputationen ”riggas”. Vi har inte någon anledning att anta att någon riggning förkommer, men bara att någon skulle kunna misstänka att så är fallet är tillräckligt för att motivera en åtgärd. Studierektor för forskarutbildningen kommer därför att återkomma med ett förslag under hösten 2020 om en förändrad ordning på dessa punkter.

Rekommendationen om att föra samman alla riktlinjer i ett sammanhållet dokument är något institutionen ställer sig bakom. Ordförande för doktorandrådet och studierektor för forskarutbildningen har redan påbörjat ett sådant arbete och ett sammanhållet dokument över redan gällande riktlinjer bedöms kunna föreligga till höstterminens början (2020).

Statsvetenskapliga institutionen ser det dock inte som möjligt att följa rekommendationen om att överväga att ge förlängning för doktorander som återgår i arbete efter föräldraledighet. Alla frågor om förlängning beslutas på fakultetsnivå och Samhällsvetenskapliga fakulteten får därför avgöra om rekommendationen bör föranleda någon åtgärd.

Karriärråd

Avslutningsvis har bedömggruppen rekommenderat Statsvetenskapliga institutionen att

- Consider if there are better ways to give students career advices for careers outside academia

Institutionen ser utrymme för en mer utvecklad karriärrådgivning, både vad gäller karriärer inom och utom akademien. Samhällsvetenskapliga fakultetens forskarråd och Samhällsvetenskapliga doktorandrådet har arrangerat flera karriärdagar för doktorander vid fakulteten. Detta är ett steg mot en mer utvecklad verksamhet med karriärrådgivning. Institutionen avser också att i närtid ta initiativ till workshops rörande ansökningar till postdoktorstjänster. Ansvar för genomförandet av den aktiviteten ligger på institutionens forskarråd.

Avslutande kommentarer

Statsvetenskapliga institutionen vill avslutningsvis uttrycka sitt varma tack till bedömargruppen för deras noggranna och konstruktiva arbete. Det omdöme som bedömarna lämnat visar att forskarutbildningen i statsvetenskap håller en mycket god kvalitet. Samtidigt rymmer bedömargruppens rekommendationer många goda exempel på åtgärder som kan hjälpa till att höja kvaliteten ytterligare.

Bilaga 1. Självvärdering av forskarutbildningen i statsvetenskap vid Lunds universitet

Inledande beskrivning

I den föreliggande självvärderingen värderas forskarutbildningen i statsvetenskap vid Lunds universitet. Forskarutbildningen i statsvetenskap har gamla anor. Den första som disputerade i statsvetenskap i Lund var David Bergström som år 1892 försvarade avhandlingen *Befolkningsstatistiska studier öfver Sveriges härad och städer, år 1811-1880* (Johansson u.å.). Redan innan dess hade det bedrivits både statsvetenskaplig forsknings- och utbildningsverksamhet, men då främst inom ramen för historieämnet.

I dag har vi en modern forskarutbildning med ett 30-tal registrerade doktorander. I denna grupp finns några doktorander som antogs för relativt lång tid sedan och som i dag bedriver forskarstudier bredvid ordinarie anställning, men den stora huvuddelen är forskarstuderande på heltid och är finansierade via doktorandanställning. Platserna på forskarutbildningen är eftertraktade, 2019 sökte t.ex. 275 personer till tre allmänna tjänster.

Forskarutbildningen i statsvetenskap är organisatoriskt placerad vid Statsvetenskapliga institutionen, och leder fram till antingen doktorsexamen (240 hp) eller licentiatexamen (120 hp) där doktorsexamen är den helt dominerande examensformen.

Självvärdering utifrån Lunds universitets kriterier för kvalitetssäkring

Självvärderingen har tagits fram av en arbetsgrupp bestående av docent Douglas Brommesson (sammanställande och studierektor för forskarutbildningen), docent Sara Kalm och professor Jan Teorell. Förutom registerdata och interna policys har arbetsgruppen tagit fram nya underlag inför arbetet med självvärderingen. Dessa delar består för det första av en alumniundersökning som Lundainstitutionen tagit fram tillsammans med de statsvetenskapliga institutionerna vid universiteten i Göteborg, Stockholm och Uppsala. Enkäten skickades i september 2019 ut till de 185 doktorander som disputerat på respektive institution sedan 2009; svarsfrekvensen uppgår till 70 % totalt, 79 % av de 42 personer från Lund som fått enkäten. För det andra utgörs ett underlag av en studieresa till de ovan nämnda statsvetenskapliga institutionerna i Göteborg, Stockholm och Uppsala med syfte att identifiera goda praktiker inom respektive institutions forskarutbildning. För det tredje har djupintervjuer med ett urval av doktorander genomförts för att identifiera doktorandernas synsätt på frågor om medinflytande och arbetsmiljö. Slutligen, för det fjärde, har institutionens arbetsmiljöombud genomfört en arbetsmiljöenkät där doktorandernas svar har särredovisats. Samtliga underlag som ligger till grund för självvärderingen bifogas.

Självvärderingen är strukturerad utifrån kriterier Lunds universitet har fastställt för kvalitetssäkring. Under respektive kriterium beskrivs styrkor och utmaningar i förhållande till hur forskarutbildningen möter kriteriet och i förekommande fall hänvisas till relevanta underlag.

1. Att de faktiska studieresultaten motsvarar lärandemål och examensmål

Lärandemålen och examensmålen för forskarutbildningen i statsvetenskap beskrivs i den allmänna studieplanen (bilaga 1). Här framgår att utbildningen har tio lärandemål vilka kan delas in i tre grupper: mål som gäller (a) kunskap och förståelse, (b) färdighet och förmåga samt (c) värderingsförmåga och

förhållningssätt. Samma mål återkommer i de individuella studieplanerna (bilaga 2) där den forskarstuderande tillsammans med sina handledare reflekterar över hur målen har nåtts (se exempel i bilaga 3).

Målen ligger också till grund för bedömningar av avhandlingarnas kvalitet, dels vid den interna granskningen i form av etappseminarier (för instruktioner se bilaga 4), manuskonferens (för instruktioner se bilaga 5) och grönläsning (för instruktioner se bilaga 6) som föregår disputationen och dels vid själva disputationen (för instruktioner till opponent och betygsnämnd se bilaga 7). I dessa steg genom utbildningen säkerställs genom kollegial granskning att den forskarstuderande uppvisar en progression mellan de olika etapperna fram till den punkt att han/hon kan anses ha nått samtliga lärandemål vid disputation.

De här beskrivna formerna rör bedömningen av huruvida målen är uppnådda eller ej. Lika viktig är processen för att främja att den forskarstuderande kan uppnå målen, detta står i centrum under såväl antagningen till forskarutbildningen och under utbildningen i dess helhet. Antagningsprocessen syftar ytterst till att bedöma om den sökande har förmåga att tillgodogöra sig forskarutbildningen på ett framgångsrikt sätt. Detta sker genom en noggrann process där de flera hundra sökanden granskas av en antagningskommitté som leds av studierektor och som består av oftast sex ledamöter (docenter eller professorer). Efter en inledande granskning utifrån formell behörighet och konkurrenskraften i betyg och formella meriter läser sedan kommittéledamöterna i par samtliga de återstående kandidaternas uppsatser och avhandlingsplaner. Efter diskussion i kommittén kallas 10-12 kandidater till intervju och efter det fastställs en ranking av de intervjuade kandidaterna. Förslaget underställs handledarkollegiet och prefekten fattar det slutgiltiga beslutet. I de fall det finns projektjänster som ska tillsättas ingår projektledaren i antagningskommittén. Projektjänster utlyses alltid vid samma tid som de allmänna tjänsterna för att säkerställa att de som erbjuds en projektjänst står sig väl i den allmänna konkurrensen se bilaga 8 och 9 för antagningsprocess och policy för projektdoktorander).

Som framgår av den allmänna studieplanen (bilaga 1) är forskarutbildningen uppbyggd kring tre substantiella delar som alla bidrar på olika sätt till att lärandemålen kan nås. Dessa delar är kurser, forskningsseminarier och avhandlingen. Kursdelen omfattar 60 högskolepoäng där minst 30 högskolepoäng vigs åt metodstudier (där strävan dessutom ska vara att doktoranden ”ska ha en avsevärd bredd i sin metodutbildning”, bilaga 1 punkt 5.4a) och där övriga delar ägnas åt specialkurser eller läskurser (för instruktioner rörande läskurser se bilaga 10). Doktoranderna läser två metodkurser under den andra terminen, dels kursen ”Research methodologies” (15 hp, se bilaga 11) och dels kursen ”Applied methods” (7,5 hp, se bilaga 12). En del av de valbara kurserna avverkas vanligen under den första terminen då bl.a. kurserna ”Kick-start to academic life” (4,5 hp, se bilaga 13) och ”Research ethics” (3 hp, se bilaga 14) erbjuds av Samhällsvetenskapliga fakulteten. Som framgår av kursbeskrivningarna präglas kurserna av intensiv undervisning, betydande självstudier och varierade examinationsformer med en stor betoning på seminarier med presentationer av självständigt arbete. Många doktorander väljer att använda delar av de valfria kurserna till fördjupande metodkurser på andra universitet, i Sverige eller utomlands. Sommarskolor i Michigan (USA) eller Essex (UK) är återkommande exempel på detta. Sammantaget främjar kurserna som erbjuds lokalt tillsammans med de kurser doktoranderna väljer att läsa vid andra lärosäten både en stor bredd, inte minst metodologiskt, såväl som en fördjupning inom avhandlingens tematik.

Vid sidan av kurserna introduceras de nya doktoranderna under den första terminen till institutionen och livet som forskarstuderande. Detta sker inom ramen för ett introduktionsteam (för introduktionsteamets program under hösten 2019 se bilaga 15) som leds av studierektor och där det också ingår en nydisputerad lärare. Enligt kursutvärderingarna förefaller doktoranderna mycket nöjda med introduktionsteamets verksamhet likväl som med institutionens egna metodkurser. Däremot har utvärderingarna av kurser vid Lunds universitet som ligger utanför institutionens kontroll pekat på bristande relevans för våra doktorander. Som ett led i arbetet med denna självvärdering har institutionen därför påbörjat en diskussion om ett mer sammanhållet första år där de existerande metodkurserna behålls men där andra kurser med tydligare statsvetenskaplig relevans möjligen kan adderas. Utifrån den rundresa till de Statsvetenskapliga institutionerna i Göteborg, Stockholm och Uppsala som arbetsgruppen bakom denna självvärdering gjorde, för att identifiera goda praktiker för forskarutbildningen, kan vi notera att de tre övriga institutionerna har en mer sammanhållen kursstruktur under det första året vilket ytterligare stärker oss i uppfattningen att vi behöver reflektera vidare kring utvecklingen av vårt kursutbud. På vilket sätt vi går vidare med det här arbetet är beroende av utfallet av den pågående utvärderingen.

Forskarseminarierna innefattar dels Statsvetenskapliga institutionens allmänna forskarseminarium som leds av två professorer för ett år i taget, dels tematiska seminarier inom ramen för institutionens forskargrupper, vilka leds av seniora forskare inom de aktuella forskningsfälten. Doktoranderna presenterar etapper av det pågående avhandlingsarbetet vid det allmänna forskarseminariet vid två tillfällen under forskarstudierna; dels en plan för avhandlingen vilken presenteras under början av det andra året, dels ett utdrag ur avhandlingen som presenteras vid ett mittseminarium ungefär halvvägs in i forskarstudierna. Dessutom presenterar doktoranden ett mer eller mindre färdigt manus ungefär ett år innan disputation, detta sker vid en manuskonferens med 6–8 deltagare (varav två seniora forskare som senare agerar grönläsare). Vid sidan av dessa formella etapper har doktoranden goda möjligheter att presentera kapitelutkast eller artikelutkast vid de tematiska forskargrupperseminarierna. Dessa grupper är mindre och möjligheterna till mer informella diskussioner kring det pågående arbetet är därför goda. Därutöver väljer många doktorander att presentera utdrag från de pågående avhandlingsprojekten vid nationella och internationella konferenser vilket institutionen uppmuntrar. Sammantaget möjliggör de olika seminarieformerna och möjligheterna till presentation av det pågående avhandlingsarbetet vid dessa till en löpande progression genom avhandlingsarbetet. Dessutom befrämjar det allmänna deltagandet vid seminarierna doktorandernas breddning och reflektion kring statsvetenskapen som disciplin i och med att de här möter en stor bredd av pågående statsvetenskaplig forskning (den bredd av forskning som diskuteras vid seminarierna reflekteras av bilaga 16 med en lista över institutionens alla avhandlingstitlar). Doktoranderna får också möjlighet att agera opponenter vid andra doktoranders presentationer och kan på så sätt närma sig förmågan att diskutera och värdera annan forskning.

Den tredje delen av forskarutbildningen rör arbetet med avhandlingen och omfattar 180 högskolepoäng. En viktig utgångspunkt för avhandlingsarbetet är att doktoranden har stor frihet att självständigt välja ämne, frågeställning, teori och metod. Vi ser doktorandernas frihet i dessa val som en viktig komponent i den starka pluralism som präglar forskningen vid institutionen. Vi sätter stort värde på pluralismen och det är därför centralt för oss att slå vakt om doktorandernas möjlighet och förmåga att fatta egna välgrundade beslut rörande val av ämnen,

frågeställningar, teorier och metoder. Förmågan att göra så främjas genom de kurser och seminarier som beskrivits men också genom den löpande handledningen.

Avhandlingsarbetet kan ta två former, antingen i form av en monografi eller i form av en sammanläggningsavhandling (för instruktioner för dessa olika former se bilagorna 17 och 18) där doktoranden själv kan välja beroende på avhandlingsämnets karaktär. Forskarutbildningen avslutas med att avhandlingen försvaras vid en offentlig disputation där en senior forskare (docent eller professor) agerar opponenter och där en betygsnämnd bestående av fem seniora forskare (docenter eller professorer, varav två ledamöter från den egna institutionen, en ledamot från en annan institution vid Samhällsvetenskapliga fakulteten, en ledamot från en institution vid en annan fakultet vid Lunds universitet och en ledamot från ett annat universitet) beslutar om avhandlingen är godkänd och ytterst om lärandemålen är uppnådda (för formerna för disputation se bilaga 7).

Sammantaget främjas de tio lärandemålen genom kurser, seminariedeltagande med egna presentationer samt arbetet med och försvaret av den egna avhandlingen. I förhållande till det första kriteriet om att de faktiska studieresultaten motsvarar lärandemål och examensmål ser vi styrkor i vår forskarutbildning i form av en kvalitetssäkring genom kollegial granskning, väl utarbetade rutiner för olika etappseminarier och disputation samt egna kurser med hög kvalitet som också främjar att lärandemål och examensmål kan nås utifrån en pluralism av ämnen och ansatser. Samtidigt ser vi ett behov av en tydligare kursstruktur med ett mer sammanhållet första år som rymmer fler kurser med tydligare statsvetenskaplig relevans.

2. Att utbildningen sätter studenters/doktoranders lärande i fokus

Doktorandernas lärande sätts i fokus i våra egna kurser, genom seminarieverksamheten och allra tydligast genom den individuella handledningen under forskarutbildningen. Under kurserna främjas ett doktorandperspektiv genom ett stort mått av aktivt deltagande av doktoranderna. Detta gäller både seminariediskussioner och ventilerande av egna texter. I den löpande handledningen är fokuseringen på doktorandernas lärande en självklarhet. Arbetet med de individuella studieplanerna inbjuder både handledare och doktorander till vidare reflektion kring lärandemålen och hur dessa har uppnåtts eller kan uppnås (se bifogade exempel på individuella studieplaner, bilaga 3). Den återkommande metodkursen ("Research methodologies") examineras genom reflektionspapper som lämnas in inför varje föreläsning/seminarium (se bilaga 11), ett grepp som är avsett att gynna doktorandernas lärande. Därutöver avslutas kursen med tre seminarier vardera om en avhandling som till slut gavs ut som bok på ett internationellt förlag. Diskussionerna om detta syftar både till att lyfta fram positiva förebilder och att lateralt knyta samman återkommande teman från olika delar av metodkursen. Kursen kursvärderas muntligt på ett av de avslutande seminarierna; därutöver har deltagarna uppmanats att lämna in skriftliga kommentarer anonymt, men det är ytterst ovanligt att någon gör det. Det genomgående intrycket från den muntliga kursvärderingen är att doktoranderna är väldigt nöjda med kursen.

Alumniundersökningen stämmer till viss eftertanke vad gäller kursutbudet (något vi redan berört under punkt 1 och återkommer till under punkt 5 nedan), men i ett avseende är resultatet mycket positivt: 75 % av de svarande anser att kursutbudet (som alltså avser det som erbjudits dem som disputerat under de senaste 10 åren) i någon mån eller hög grad gett

doktoranderna "en mångfald teoretiska och metodologiska perspektiv på statsvetenskap som ämne". Motsvarande siffra är något lägre i exempelvis Göteborg (60 %). Man kan alltså med visst fog hävda att institutionens forskarutbildning lyckas i sin målsättning att utbilda generalister snarare än specialister.

3. Att utbildningen vilar på vetenskaplig och/eller konstnärlig grund samt beprövad erfarenhet

Forskarutbildningen leds av en studierektor med minst docentbehörighet. Studierektorn har det övergripande verksamhetsansvaret för utbildningen, inklusive innehållet i utbildningen och dess vetenskapliga grund. Delar av forskarutbildningens kvalitetssäkring hanteras på fakultetsnivå. Sådana frågor och även frågor som rör samordning av forskarutbildningen inom fakulteten hanteras i ett forskarutbildningsråd. Rådet består av samtliga studierektorer för fakultetens forskarutbildningar, under ledning av fakultetens prodekan.

På institutionen är studierektors roll skild från arbetsgivaransvaret. Prefekten har arbetsgivaransvaret för all anställd personal och i fallet med doktoranderna bistår biträdande prefekt med stöd vad gäller utvecklingssamtal och en löpande kontakt med doktoranderna i anställningsfrågor. Den biträdande prefektens ansvar rör således frågor med koppling till arbetsgivaransvaret, medan studierektor har verksamhetsansvar för utbildningens innehåll (för arbetsfördelningen mellan studierektor, biträdande prefekt och prefekt se bilaga 19a, för fakultetens ansvar se bilaga 19b). Frågor kring utbildningens innehåll – t.ex. kurser, handledning, examinationsformer eller andra rutiner – diskuteras därutöver löpande i ett aktivt handledarkollegium där alla professorer, docenter och övriga handledare ingår.

Överhuvudtaget bygger forskarutbildningen i mycket stor utsträckning på den vetenskapliga kompetens som finns i handledarkollegiet. Kollegiet utgörs av aktiva forskare som är väl etablerade internationellt och som fungerar som handledare och lärare på forskarkurserna (för information om handledarnas forskning och publikationer se deras hemsidor under www.svet.lu.se, för en förteckning över de aktiva handledarna se bilaga 20). Vid sidan av handledarnas publikationer reflekteras deras vetenskapliga kvalitet av ett relativt stabilt inflöde av externa forskningsmedel (se bilaga 21).

Den vetenskapliga grunden reflekteras också i den allmänna studieplanens lärandemål (bilaga 1) samt i strukturen på de kurser vi erbjuder på institutionen med deras tydliga koppling till pågående forskning (se exempelvis bilaga 11 och 12).

Ytterligare ett sätt som den vetenskapliga grunden främjas är genom den löpande seminarieverksamheten och forskningsinternat där den vetenskapliga kvaliteten diskuteras och granskas i ett kollegialt sammanhang genom hela forskarutbildningen. Forskarseminariets verksamhet leds av professorskollegiet och bidrar därmed till den vetenskapliga kvaliteten i seminariet. Under arbetsgruppens studieresa till universiteten i Göteborg, Stockholm och Uppsala kunde det noteras att professorskollegiet hade en mer framskjuten plats i forskarutbildningarna vid åtminstone ett par av de statsvetenskapliga institutionerna vid dessa lärosäten. Det handlar t.ex. om en tydligare roll i antagningsprocessen eller första terminens introduktionsverksamhet. Möjligen kan detta föranleda en fortsatt reflektion kring professorskollegiets roll vid vår egen institution.

Ett sätt som kan anses reflektera den vetenskapliga grunden är det faktum att en mycket stor del av våra utexaminerade doktorer anses hålla en god vetenskaplig kvalitet, givet det faktum att en mycket stor andel går vidare till framgångsrika karriärer som forskare. Av alumnienkäten framgår att 78 % av dem som disputerat

på institutionen sedan 2009 fortfarande arbetar på universitet eller högskola. Som vi ska återkomma till nedan (under punkt 4) är de också mycket nöjda med sin handledning.

Sammanfattningsvis säkras den vetenskapliga kvaliteten av den mycket kvalificerade gruppen av handledare, handledare som bedriver egen forskning med mycket god vetenskaplig kvalitet. Vidare främjas den vetenskapliga kvaliteten av den kollegiala granskning, inom ramen för väl utarbetade strukturer för olika avhandlingsetapper, som beskrivits under punkt 1.

4. Att undervisande personal, inklusive handledare, har ändamålsenlig ämnesmässig, högskolepedagogisk, ämnesdidaktisk och övrig relevant kompetens, samt att lärarkapaciteten är tillräcklig

Alla handledare aktiva inom forskarutbildningen ska genomgå en obligatorisk handledarutbildning (för kursbeskrivning se bilaga 22). De allra flesta handledare har också gjort så och i övriga fall planeras för sådana studier i närtid.

Samtliga huvudhandledare är docenter eller professorer och samtliga nu aktiva biträdande handledare är minst lektorer. I samtliga fall är handledarna aktiva som forskare.Handledningens kvalitet uttrycks i den alumniundersökning vi genomfört. 50 % av våra alumner anser att handledningen fungerat mycket bra, 44 % att den fungerat ganska bra.

Statsvetenskapliga institutionen i Lund präglas idag av en stor pluralism i termer av empiriska forskningsfält, metodologiska ansatser och teoretiska perspektiv. Det gör att det finns en stor bredd av handledare som täcker de väsentliga statsvetenskapliga forskningsfälten. Samtidigt har vi under de senaste åren kunnat identifiera ett visst lärarbehov inom vår grundutbildning, inte minst inom förvaltningsstudier, svensk och jämförande politik samt politisk teori. Inom svensk och jämförande politik och politisk teori är lektorat under tillsättning och inom en snar framtid planerar institutionen att rekrytera med inriktning mot förvaltningsstudier. Institutionens bedömning är att dessa tjänster kommer att tillskapa ytterligare handledarkompetens också inom forskarutbildningen. Likväl kvarstår en viss sårbarhet inom svensk och jämförande politik, särskilt med kvantitativ inriktning. Här finns idag en mindre grupp av profilerade och framgångsrika forskare, men situationen är sårbar givet att denna grupp av handledare är numerärt begränsad. Om någon eller några av dessa handledare skulle lämna institutionen hade det fått en märkbart negativ effekt.

Sammantaget är handledarkompetensen idag tillräcklig, eller blir så efter den pågående rekryteringen och handledningen bedöms hålla god kvalitet. Verksamheten är samtidigt sårbar givet en begränsad grupp handledare inom främst svensk och jämförande politik.

5. Att utbildningen ska vara relevant för studenterna och doktoranderna samt svara mot samhällets behov

Det framgår av vår alumnienkät (bilaga 23) att våra doktorander står sig väl på arbetsmarknaden. Ingen av alumnerna var vid undersökningstillfället arbetslös, och 34 % hade fått en fast anställning inom 1 år efter avslutad utbildning. Som redan nämnts arbetar 78 % inom universitet eller högskola, ytterligare 9 % inom offentlig sektor på statlig eller kommunal nivå. Hela 97 % anser att deras arbetsuppgifter motsvarar deras utbildningsnivå.

Samtidigt finns på denna punkt skäl att idka viss självkritik. 41 % av alumnerna saknade vid undersökningstillfället fast anställning, en siffra som

är högre än för både Göteborg (28 %), Uppsala (28 %) och Stockholm (33 %). Det framkommer också stor variation ifråga om handledarna givit ”stöd och rådgivning i frågor som rör doktorandens (framtida) karriär”; endast ungefär varannan alumn (54 %) ansåg att detta skett i viss mån eller i mycket hög utsträckning. Alumnerna är också förhållandevis kritiska till forskarutbildningens kursutbud. 44 % ansåg det vara helt eller ganska irrelevant för deras avhandling, och nästan exakt lika många att det var helt eller ganska irrelevant för deras nuvarande arbetsuppgifter.

Här finns med andra utrymme för förbättringar både vad gäller att förbereda doktoranderna för den framtida karriären och för att konkret bidra till karriärvägar. Det ska samtidigt sägas att de doktorander som svarat på vår enkät har antagits mellan 2002 och 2014. Under denna period har förutsättningarna förändrats just vad gäller krav på tydligare karriärplanering som ett inslag i handledningen och institutionen har också på senare år prioriterat meriteringstjänster som postdoktor och biträdande lektor. Fakulteten har också tagit initiativ till en kommande arbetsmarknadsdag för doktorander. Vår förhoppning är att dessa åtgärder bidrar till att möta den kritik som alumnerna uttrycker. Det finns likväl anledning för institutionen att reflektera över ytterligare åtgärder inom dessa delar och inte minst när det gäller kursutbudet.

6. Att studenterna och doktoranderna har inflytande i planering, genomförande och uppföljning av utbildningen

Den formella representationen av doktoranderna sker främst genom doktorandrådet. I detta roterar ordförandeskap och vice ordförandeskap terminsvis så att många ska ha möjlighet att inneha dessa roller. Doktorandrådet tillfrågas t.ex. i samband med val av prefekt och studierektor för FU, men de har inte formell beslutsrätt. Doktorandrådet utser representanter till organ på mer central nivå, t.ex. samhällsvetenskapliga doktorandrådet. Doktoranderna har representation i Institutionsstyrelsen, institutionens JLM-kommitté samt i Forskarrådet. I dessa tre organ har doktorandernas (och studenternas) representant roller som fullvärdiga ledamöter med förslags- och rösträtt. I de intervjuer som gjordes i samband med denna självvärdering framfördes likväl synpunkten att doktoranderna har begränsat reellt inflytande i nämnda forum och att det är oklart vari deras rådgivande roll består.

Samtidigt har inte doktoranderna inflytande endast genom sådan formell representation på gruppnivå. Minst lika viktigt är att doktoranderna individuellt och löpande kan påverka sin utbildning. I alumniundersökningen (bilaga 23) ansåg 78 % att deras möjligheter att, totalt sett, påverka sin arbetssituation som doktorander var ganska eller mycket bra. I den senaste arbetsmiljöenkäten svarade tio av elva doktorander att de ”ofta” eller ”alltid” kunde påverka hur deras arbete ska läggas upp. En annan fråga gällde huruvida institutionsledningen är lyhörda för deras synpunkter på arbetssituationen. Här var fördelningen ”alltid”: 4, ”ofta”: 4, ”ibland”: 3. I kommentarsdelen av enkäten framkom att doktorander önskar tydligare information om hur undervisning fördelas och hur handledare utses. Dessa synpunkter har doktorandrådet också framfört vid några andra tillfällen. Samtidigt uttryckte en stor majoritet av doktoranderna som deltog i 2019 års kohortmöten att tillsättandet av handledare har blivit tydligare över tid. Alumniundersökningen ger också vid handen att doktoranderna, kanske med några års perspektiv, är väldigt nöjda med processen genom vilken de tilldelats sin handledare; 97 % anser att denna

fungerat ganska eller mycket bra, och 87,5 % anser att det inflytande de själva hade var ”bra som det var”.

Processen för utseende av huvudhandledare påbörjas inom ramen för verksamheten i första terminens introduktionsteam. Här presenterar ett representativt urval av institutionens forskare sin egen och sina kollegors forskningsintressen – på så sätt kan de nyantagna doktoranderna bilda sig en uppfattning om vilka möjliga handledare som finns att tillgå. Efter att doktoranderna senare under den första terminen presenterat tidiga idéskisser till sina avhandlingsämnen kallar studierektor till individuella möten där doktoranden presenterar vilka namn hen själv har reflekterat över som möjliga handledarkandidater. Studierektor presenterar på samma sätt namn som denne ser som alternativ. Ibland finns det en tydlig samsyn redan här och då tillfrågar studierektor den aktuella personen. Ibland krävs ytterligare samtal innan beslutet på ett naturligt sätt har landat. Formellt beslutar prefekten om handledare på förslag av studierektor. I praktiken har doktoranden ett mycket stort inflytande över beslutet genom de egna önskemål hen förmedlar i processen. Doktoranden har dessutom rätt att byta handledare, även om det är mycket sällsynt att så sker. Biträdande handledare utses i början av det andra året efter att doktoranderna presenterat sina avhandlingsplaner. Processen är liknande den för utseende av huvudhandledare, med den skillnaden att huvudhandledaren nu också bidrar med sina synpunkter. För doktorander inom projekt fungerar normalt projektledaren som huvudhandledare och är därmed utsedd redan från första dagen under forskarutbildningen. I dessa fall ska den biträdande handledaren hämtas utanför projektet (för policy för projektdoktorander se bilaga 9).

Besluten om handledare är kanske de mest centrala besluten för den enskilde doktoranden. Att doktoranden har ett betydande inflytande över processen är därmed också helt centralt för doktorandens inflytande över sin forskarutbildning.

En annan viktig del i inflytandet som inte direkt rör utbildningen men anställningen som doktorand handlar om möjligheter till undervisningsuppdrag. Som framgår under punkt 10 kan dessa möjligheter se olika ut beroende på förmågan att undervisa på svenska, givet att en stor del av undervisningen på grundnivå sker på svenska. Samtidigt finns det kandidatprogram på fakultetsnivå med betydande inslag av statsvetenskapliga kurser som ges på engelska och stora delar av kandidatnivån i statsvetenskap ges också på engelska. Detta möjliggör också för engelsktalande doktorander att undervisa. Som framgår av bilaga 24 undervisar många doktorander nära de 20 % av heltid som de har möjlighet att undervisa. Alumnerna är också i allt väsentligt nöjda med sina möjligheter att undervisa under forskarutbildningen. 68 % undervisade 16 % av sin doktorandtjänst eller mer, och även om många ansåg att undervisningsbördan fördelas ganska ojämnt är 90 % nöjda med den undervisningsmängd de själva fick sig tilldelad (de hade alltså varken velat undervisa mer eller mindre).

Samtidigt finns det fortfarande en variation där vissa doktorander undervisar mindre. Ibland beror detta på att doktoranden inte vill undervisa mer, men ibland finns det andra skäl. Här har doktorandrådet påpekat en brist på transparens kring vilka möjligheter som finns att undervisa. Studierektor för grundutbildningen har därför bjudit in doktoranderna att skicka in en redogörelse för sin kompetens för att på så sätt lättare kunna matcha doktorandernas kompetens med det aktuella undervisningsbehovet. Förhoppningen är att detta ska leda till en jämnare fördelning av undervisningsuppdrag bland doktoranderna.

7. Att en ändamålsenlig och för alla tillgänglig studie- och lärandemiljö med välfungerande stödverksamhet föreligger

Doktorander har från första dagen tillgång till en egen arbetsplats med dator, telefon och övriga kontorsresurser. Under det första året delar den nya doktorandkohorten (normalt fem personer) på ett större gemensamt kontor, varefter två eller tre doktorander delar på ett kontor under det andra året för att därefter få ett eget kontor när ett sådant finns tillgängligt. Doktoranden har också tillgång till biblioteksresurser med dels Samhällsvetenskapliga biblioteket där det finns en kontaktbibliotekarie för Statsvetenskapliga institutionen och dels det centrala Universitetsbiblioteket. Vid sidan av dessa finns en lång rad av ämnesspecifika bibliotek vid övriga fakulteter. I institutionens arbetsmiljöenkät framgår att doktoranderna i stort är mycket nöjda med den fysiska arbetsmiljön (se bilaga 25).

Verksamheten i det redan presenterade introduktionsteamet handlar till stor del av att introducera doktoranden till institutionen och till studie- och lärandemiljön. Det sker genom presentationer av forskarutbildningen och dess olika steg, av institutionens administrativa rutiner, av den fysiska lärmiljön och av institutionens forskning. Under terminens gång skiftar fokus mer och mer mot doktorandernas kommande avhandlingsprojekt där doktoranderna börjar med att diskutera nyligen försvarade avhandlingar och sedan presentera tidiga skisser rörande deras egna avhandlingsidéer. Vid årsskiftet lämnar studierektor över ansvaret till de då utsedda huvudhandledarna (för mer information om introduktionsteamet se bilaga 15). Sammantaget syftar introduktionsteamet till en sammanhållen introduktion till arbetslivet som doktorand och till arbetslivet på Statsvetenskapliga institutionen.

Doktorander har tillgång till olika former av stöd som främjar framgångsrika forskarstudier. På universitetsgemensam nivå finns en studieverkstad som dels erbjuder individuell coaching i händelse av t.ex. skrivkramp och prokstrinering, dels erbjuder strukturerade skrivgrupper där doktorander kan sitta tillsammans och skriva (mer information finns här: <https://www.lu.se/studera/livet-som-student/service-och-stod/studieverkstaden/skrivgrupp-for-doktorander>).

Doktoranderna på institutionen har dessutom själva tagit initiativ till liknande arrangemang lokalt på institutionen. Institutionen har vidare arrangerat workshops på teman som ”finish on time” och ”academic writing” med inbjudna gäster. Även fakulteten erbjuder olika former av stöd för doktorander (se bilaga 26).

Handledarkollegiet har nyligen antagit en policy där olika former av stödåtgärder och åtgärder specificeras för de doktorander som riskerar att inte bli klara inom den stipulerade tiden. Huvudbudskapet här är att det är av stor betydelse att handledare, studierektor och biträdande prefekt som representant för arbetsgivaren reagerar tidigt. Det sker i första läget genom att olika möjliga stödåtgärder sätts in (t.ex. skrivargrupper eller utökad handledning) och om inte det räcker kallas doktoranden till ett uppföljande samtal med studierektor där situationen och andra möjliga åtgärder diskuteras. Upplägget syftar till att genom en tydlig reaktion visa doktoranden att institutionen tar situationen på allvar och agerar innan det hunnit gå för långt (se bilaga 27).

Dessa åtgärder är också resultatet av en diskussion som uppstått i samband med perioder där flera doktorander kämpat med stress i förhållande till avhandlingsarbetet, ibland i sådan utsträckning att sjukskrivning blivit aktuell. Som framgår av bifogad arbetsmiljöenkät (se bilaga 25) är stressnivån för de nu aktiva doktoranderna fortsatt problematisk men det är samtidigt institutionens bild att de här beskrivna åtgärderna har gjort det möjligt för institutionen att stödja doktoranderna på ett mer adekvat sätt och därmed hindra att problemen blir ohanterliga. Med hjälp av dessa åtgärder har vi

kunnat se hur doktorander som haft problem med att slutföra arbetet har kunnat återkomma till forskarstudierna och slutföra arbetet fram till disputation. När alumnerna blir tillfrågade om stress är heller inte resultaten särskilt alarmerande: 56 % har förvisso "någon gång" upplevt "negativ stress eller psykiska obehagskänslor förknippade med avhandlingsarbetet", men endast 28 % "ganska ofta" eller "nästan hela tiden". Och dessa siffror är, med undantag för Uppsala, något högre på de andra institutionerna.

8. Att en kontinuerlig uppföljning och utveckling av utbildningen sker

Handledarkollegiet har en viktig roll i den kontinuerliga uppföljningen och utvecklingen av utbildningen. I handledarkollegiet diskuteras löpande kursutbud, handledningsfrågor, erfarenheter från genomförda disputationer och etappseminarier och andra inslag i utbildningen. Vid ett årligt återkommande möte i november diskuteras situationen för varje enskild doktorand där handledaren rapporterar om situationen och övriga handledare har möjlighet att ge råd. Om den samlade bilden från dessa rapporter speglar en systematisk problematik kan det leda till policyinitiativ.

Institutionens ledningsgrupp har två konfigurationer. Den dagliga verksamheten diskuteras i en ledningsgrupp bestående av prefekt, biträdande prefekt, studierektor för grundutbildningen, ekonom och personalhandläggare. När forsknings- och forskarutbildningsfrågor står på agendan deltar också Forskarrådets ordförande och studierektor för forskarutbildningen. Här har studierektor för forskarutbildningen möjlighet att lyfta operativa frågor utifrån de diskussioner som förts i handledarkollegiet eller som aktualiserats i forskarutbildningens löpande verksamhet. Samtidigt innebär denna uppdelning en möjlig risk för en splittrad ledningsstruktur där grundutbildningsfrågor har en mer självklar plats i ledningsgruppen jämfört med forskning och forskarutbildning. Så här långt har denna risk hanterats genom en löpande dialog mellan studierektor för forskarutbildningen, ordförande för forskarrådet och övriga medlemmar av institutionens ledningsgrupp.

I mer grundläggande policyfrågor lyfter studierektor för forskarutbildningen ärendet till den kollegialt sammansatta institutionsstyrelsen som har beslutsrätt i budgetfrågor och i policyfrågor. Studierektor för forskarutbildningen är adjungerad till institutionsstyrelsen.

Studierektor för forskarutbildningen är också ledamot av Samhällsvetenskapliga fakultetens forskarutbildningsråd där fakultetens studierektorer diskuterar och beslutar kring fakultetens utbud av gemensamma forskarutbildningskurser, utvärderar detsamma och i övrigt diskuterar och beslutar om gemensamma riktlinjer för forskarutbildningen.

Som redan nämnts sker även fortlöpande kursvärdering av kurserna inom forskarutbildningen.

Som också nämnts ovan utförs på årlig basis en arbetsmiljöenkät med institutionens personal. Här har vi möjlighet att urskilja doktorandernas svar från andra. Detta ger oss inblick i hur doktoranderna upplever den fysiska och psykosociala arbetsmiljön, samt möjligheterna till medinflytande. Enkäten är därför till god hjälp i att identifiera problem, och i att följa upp och utveckla utbildningen.

9. Att internationalisering och internationella perspektiv främjas i utbildningen

Forskarutbildningen i statsvetenskap är i mycket stor utsträckning internationaliserad. Engelska är arbetsspråket på institutionen, inklusive på seminarier och kurser inom forskarutbildningen. Den starka internationaliseringen reflekteras också av andelen doktorander som inte har sitt ursprung i Sverige. I denna grupp finns skandinaver, européer och icke-européer, några har flyttat till Sverige i samband med starten av forskarutbildningen och några i samband med tidigare studier. Vid den senaste doktorandantagningen hade bara en av fem nyantagna svenskt medborgarskap och även under de föregående åren har andelen utan svenskt medborgarskap varit hög. Enligt alumnienkäten är 81 % av dem som disputerat på institutionen under de senaste 10 åren uppvuxna i Sverige; detta är färre än på de andra statsvetenskapliga institutionerna. Lund har också den högsta andelen disputerade som vuxit upp i ett land utanför Europa (9 %). Ser vi dessutom till de doktorander som är aktiva forskarstuderande idag är andelen som inte är uppvuxna i Sverige hela 55 %. Denna siffra kan anses reflektera den tämligen dramatiska internationalisering som forskarutbildningen genomgått de senaste åren.

Det internationella perspektivet främjas genomgående i undervisningen på forskarnivå med en stark uppmuntran till forskarvistelser utomlands, till studier vid sommarskolor eller andra kurser utomlands och till presentationer av det pågående avhandlingsarbetet vid ledande konferenser runt om i världen (för sådana inslag se de bifogade individuella studieplanerna, bilaga 3). Alumnienkäten bekräftar bilden av en hög grad av internationalisering: 82 % av doktoranderna hade vid tiden för disputation varit på internationella konferenser flera gånger; 49 % tillbringt tid som gästdoktorand vid ett universitet utomlands, 54 % tagit kurser utomlands; och 42 % hade flera artiklar antagna för publicering i internationella tidskrifter redan vid tiden för disputation.

Institutionen välkomnar årligen utbytesdoktorander till Lund. Det sker antingen genom vistelser inom ramen för institutionens allmänna gästdoktorandprogram till vilket ansökningar välkomnas två gånger om året (se <https://www.svet.lu.se/en/education/doctoral-studies/programme-for-visiting-doctoral-students>), eller inom ramen för forskningsprogram eller projekt. Inom ramen för gästdoktorandprogrammet får den gästande doktoranden tillgång till en arbetsplats, till institutionens seminarier och kursverksamhet och hen får också en mentor under vistelsen i Lund.

10. Att jämställdhets- och likabehandlingsperspektiv integreras i utbildningen

Institutionen har en plan för jämställdhetsintegrering och likabehandling som antagits av institutionsstyrelsen och som beretts av institutionens kommitté för Jämställdhet, Likabehandling och Mångfald (JLM-kommitté, för planen se www.svet.lu.se/internt/sites/svet.lu.se.internt/files/plan-jamstalldhetsintegrering-likabehandling-2018-2020.pdf). Denna plan är strukturerad utifrån tre olika centrala roller i institutionens verksamhet, där institutionen som huvudman för forskarutbildning är en av dessa roller. För var och en av de tre rollerna ställer planen upp kritiska frågor den ansvariga har att ställa till sig själv och den verksamhet hen leder för att uppnå en högre grad av jämställdhet, likabehandling och mångfald. För studierektor för forskarutbildningen handlar det t.ex. om frågor kring hur dessa perspektiv beaktas vid antagning till forskarutbildningen och utformningen av antagningskommittén, hur ekonomisk styrning påverkar utformningen av forskarutbildningen och hälsan bland doktoranderna, hur

undervisningsuppdrag fördelas, hur handledare utses eller hur kursplaner på forskarnivå tar JLM-perspektiv i beaktande. Enligt planen har studierektor för forskarutbildningen ett övergripande ansvar för att säkerställa att dessa frågor beaktas i den löpande verksamheten inom ramen för forskarutbildningen.

Prefekten har arbetsgivaransvaret för all anställd personal och i fallet med doktoranderna bistår biträdande prefekt med stöd vad gäller utvecklingssamtal och en löpande kontakt med doktoranderna i anställningsfrågor. Den biträdande prefektens ansvar rör såldes frågor som rör arbetsgivaransvaret, medan studierektor har verksamhetsansvar för utbildningens innehåll (för fördelning av ansvar se bilaga 19a).

I den årliga arbetsmiljöenkäten (se bilaga 25) frågar vi efter synpunkter på jämställdhet och likabehandling. I arbetsmiljöenkäten 2019 ställdes frågan: "Är arbetsmiljön neutral (med avseende på kön, könsöverskridande identitet eller uttryck, etnisk tillhörighet, religion eller annan trosuppfattning, funktionsnedsättning, sexuell läggning, ålder eller språk) vad gäller möjligheter till inflytande på arbetsplatsen?" Här fördelades doktorandsvaren på följande sätt: "alltid": 1, "ofta": 3, "ibland": 6, "aldrig": 1. Detta får betraktas som oroande. I kommentarsdelen av enkäten framhöll några doktorander de utmaningar som icke-svensktalande ställs inför. Detta är något som doktorandrådet framfört vid andra tillfällen. Det kan röra sådant som att känna sig obekvämt socialt när ens närvaro tvingar övriga att byta språk. Men det kan också vara att det verkar svårare att komma in i rollen som lärare.

I enkäten ser vi också att doktorander är mindre nöjda jämfört med andra anställningskategorier vad gäller möjligheten att få information i frågor som rör arbetet, avseende arbetsmiljöns neutralitet och även vad gäller tydlighet kring förväntningar på den anställdes arbete. Delvis kan skillnaderna mellan doktorander och andra anställningskategorier förklaras av att doktoranderna inte varit på arbetsplatsen lika länge och därmed inte kunnat tillgodogöra sig alla informationsvägar eller lära sig om institutionens förväntningar. Samtidigt ska doktorandernas svar tas på allvar. Ett sätt att möta synpunkterna har varit att införa tydligare informationsvägar med nyhetsbrev, mer transparent utlysning av undervisningsuppdrag för doktorander samt en löpande dialog med doktorandrådet i frågor som är angelägna för doktorandkollektivet. Institutionens förväntningar uttrycks också i en relativt nyantagen policy (bilaga 28). Frågorna kommer dessutom att uppmärksammas i det löpande arbetsmiljöarbetet för att ytterligare förbättra doktorandernas arbetsmiljö.

Utifrån ett jämställdhetsperspektiv kan det också noteras att institutionen idag har en närmast helt jämn könsfördelning bland professorer, lektorer och docenter. Bland doktoranderna finns det fler kvinnor men skillnaden är inte större än att den kan förklaras av en enskild variation från ett år till ett annat i gruppen som antas. Tidigare hade institutionen en viss skevhet med en större andel manliga sökande men den skevheten avhjälpes genom att uppmuntra kvinnliga sökanden i utlysningstexterna, vilket verkar ha påverkat siffrorna i riktning mot en mer jämn könsbalans.

Sammantaget finns ett aktivt JLM-arbete på institutionen med aktivt deltagande av doktoranderna. Som arbetsmiljöenkäten visar finns det likväl utmaningar, främst i form av hur icke-svensktalande integreras i verksamheten, informationsvägar och tydlighet i förväntningar.

11. Att ämnesrelevanta perspektiv i hållbar utveckling främjas i utbildningen

Forskarutbildningen i statsvetenskap har vidare ett tydligt inslag av projekt som på olika sätt rör forskning om miljö och hållbar utveckling. I vissa fall har dessa projekt kommit till stånd inom ramen för riktade satsningar (se t.ex. forskarskolan för Agenda 2030: <https://www.sustainability.lu.se/agenda-2030-graduate-school>, forskarmiljön BECC: <https://www.becc.lu.se>, Linneusprogrammet Lucid, samt forskarskolan Climbeco: www.cec.lu.se/climbeco-graduate-research-school), externfinansierade forskningsprojekt eller för att den enskilda doktoranden valt en sådan inriktning. Givet att forskarmiljön rymmer doktorander med ett särskilt fokus på hållbarhetsfrågor kommer alla doktorander i kontakt med sådana frågor när doktorander inom de riktade satsningarna presenterar sina etapper från avhandlingsprojekten.

Inom ramen för forskarutbildningen har institutionen också regelbundet erbjudit kurser med inriktning mot miljöpolitik (se bilaga 29 för exempel).

Sammanfattande reflektioner

Som vår självreflektion visat bedriver Statsvetenskapliga institutionen vid Lunds universitet idag en forskarutbildning som på många sätt är välfungerande. Vi erbjuder kurser som uppskattas av doktoranderna, handledningen bedöms hålla god kvalitet och vi har en forsknings- och seminariemiljö som vi upplever som konstruktiv och pluralistisk. Inte minst ser vi att de doktorer som utexamineras från forskarutbildningen håller hög kvalitet och de går i de allra flesta fall också en god karriär till mötes. Det finns därför mycket vi har anledning att sätta värde på och slå vakt om inför framtiden.

Det finns likväl områden där det finns en tydlig förbättringspotential. Vi har i den här självvärderingen pekat på:

- behov av en utvecklad kursverksamhet med en mer sammanhållen kursstruktur under första året med tydligare statsvetenskaplig inriktning.
- behov av att utifrån ett likabehandlingsperspektiv ytterligare stärka integreringen av icke-svenska doktorander.
- ett möjligt ytterligare behov av en tydligare transparens kring hur undervisningsuppdrag fördelas, även om här redan har tagits initiativ.
- ett möjligt ytterligare behov av att förstärka det karriärförberedande arbetet inom forskarutbildningen, även om här redan tagits initiativ.
- Sårbarhet vad gäller handledarkapaciteten inom svensk och jämförande politik.
- Viss risk för obalans i ledningsstrukturen i avvägningen mellan grund- och forskarutbildning.

Under arbetsgruppens rundresa i Sverige identifierades även andra möjliga förändringar utifrån hur institutionerna som besöktes organiserar sina forskarutbildningar. En väldigt konkret sak rörde ordförandeskapet vid disputationer. I Lund är idag huvudhandledaren ordförande, medan hos övriga institutioner är det en examinator som är fristående från handledningsuppdraget som har rollen som ordförande. En annan sak rör professorskollegiets roll där åtminstone ett par institutioner har återgått till en

mer professorsdriven forskarutbildning. Det senare är inte ett självklart steg, men det kan likväl finnas anledning att reflektera över professorskollegiets roll i forskarutbildningen och om professorskollegiet ska ha ett särskilt ansvar för forskarutbildningen.

Sammantaget har vi här identifierat styrkor likväl som områden med förbättringspotential. På basis av denna självreflektion, doktorandernas inlägga och bedömagruppens rapport ser vi fram emot att få arbeta vidare med forskarutbildningens utveckling.

Bilaga 2 Evaluation of the PhD program in political science at Lund University Input from the PhD council

We are overall pleased with the program. We are represented in relevant departmental boards and committees and we find that we generally have a say in matters that concern us. Our needs are adequately met for the most part. The academic and administrative staff is encouraging and supportive, new PhD students are well taken care of with an extensive introductory program, there are opportunities for non-Swedish speakers to learn Swedish, and the university library is excellent. The courses offered at the department and the workshops we are able to attend are also appreciated.

There are however three main areas where we find there is room for improvement.

1) Teaching opportunities

The process of getting teaching as a PhD student is too informal and non-transparent. There is a lack of information about concrete opportunities to teach, and it is unclear who you turn to if you want to teach. Non-Swedish speaking PhD students are especially affected by this given that most courses are taught in Swedish. The possibility of being relieved of teaching without due notice is also not optimal.

While the self-evaluation report addresses some of these issues, the only suggested solution concerns the document that lists our competences. This is a step in the right direction inasmuch as it makes the people in charge of allocating teaching more aware of what we do and what courses we possibly can teach. The process of getting teaching will not change with this initiative, however, and there will still be a lack of information about concrete opportunities to teach. Distributing information about vacancies in different courses to the PhD students is one way to address this. We would also like to see more flexibility with regards to the teaching language to include non-Swedish speakers to a greater extent, similar to what has been implemented for courses in peace and conflict studies.

2) Language

Non-Swedish speaking PhD students have fewer opportunities to participate at the department. Documents, emails, etc. are not always translated to English. Teaching opportunities are scarcer for non-Swedish speakers. Furthermore, although it is positive that the department provides support when it comes to Swedish courses, the courses are unpredictable given that they only start when a sufficient amount of people have signed up.

3) Supervisors

PhD students get their main supervisor at the beginning of the second semester. While there are benefits to this, such as the possibility of getting to know the people at the department first, there are also reasons to shorten this process. Discussing the decisions made during the first semester with a supervisor would be good.

The process of getting supervisors has also had some weaknesses. We are not supposed to ask people if they would be interested in being our supervisor, we are not encouraged to have an external supervisor, and our picks for supervisor are sometimes discouraged without explanation or reasons that relate to our education and interests.

We furthermore have some more minor wishes:

- - We are generally happy with the PhD courses offered at the department. The PhD courses offered at the faculty level are, however, less relevant and the quality is not as high. There is a desire for more PhD courses at the department, and/or for increasing the involvement of teachers from the department in faculty level courses. There is also a wish for more information about opportunities for attending courses at other universities.
- - Our office spaces are generally satisfactory. It is, however, not ideal that new PhD students share one office for the entire first year. A partial solution could for example be to have a space that could be used as a reading room.
- - While there are non-Swedish PhD students at the department and the course literature can be characterized as 'international', the majority is Western European and American. Both could be more diverse than they are today.
- - There is a desire for more information about possibilities for doing exchanges.
- - There is a desire for establishing a mentor program where a senior teacher functions as a teaching mentor for a PhD student, similar to what Micke Sundström is planning to do at graduate school. This would be a way to get more concrete, "hands-on" guidance when it comes to teaching.

On behalf of the PhD council, Maiken Røed

Bilaga 3 Programme evaluation of PhD education in Political Science: Statement from the external expert group

Assignment and external expert group

The assignment of the external expert group (see composition below) was to evaluate the PhD education in Political Science. The evaluation was based on Lund University's eleven criteria for quality enhancement, with support from the Faculty of Social Sciences' instructions¹. The assignment included raising the strengths, challenges and development opportunities of the learning environment and the programme/programmes.

Prior to the evaluation, the expert group had access to LU Box with a large number of documents from the department and the faculty, including the department's self-assessment and input of students/doctoral students.

The expert group conducted a site visit February 26-27, 2020 (see the program in appendix).

The composition of the external expert group was:

- Professor PerOla Öberg, Uppsala University (chair of the expert group)
- Professor Åsa von Schoultz, University of Helsinki
- Professor Ellen Immergut, European University Institute & Humboldt-Universität zu Berlin (on leave)

The main strengths and challenges of the programme, and the external expert group's reflections and recommendations

The department of political science provided the necessary conditions to perform the evaluation according to the instructions. The required documents have been available in due time and the site visit was well organized. The department has been very helpful in providing all requested additional documents, and has sincerely and honestly answered questions from the expert group. Even though there have been practical restrictions that must be taken into account, for example that the short site visit makes it possible to talk to only a limited number of staff and students, the expert group is satisfied with conditions for the evaluation process and has been able to form a well-founded opinion on how the program works.

Based on the available information, our overall assessment is that the PhD program in Political Science at Lund University works excellently. The supervising capacity in most areas is of a very high international standard, the organization and the management of the program is very good, and the collegial involvement and attention to all parts of the program, in combination with an openness to further improvement is impressive. The tendencies for specialization and fragmentation

---

¹ *Instructions and procedures for programme evaluations by external experts at the Faculty of Social Sciences* (2019-09-19, reg. no STYR 2019/1232) and *Instructions for external experts regarding programme evaluation at the Faculty of Social Sciences* (2019-09-19, reg. no STYR 2019/1262)

prevalent at many political science departments elsewhere, have so far not affected the PhD program to a large extent. These pivotal factors are to be considered as strengths of the program, and constitute a foundation for a productive and encouraging environment for PhD students, as well as for high quality learning outcomes.

The department provided the expert group with a very informative self-assessment that in itself mirrors the well-organized program and illustrates a capacity for self-reflection. In this document, the department has identified some areas for improvement, which we agree that the department should continue to consider, for example potential vulnerability in supervisor capacities in the future, and risk of imbalances in the management structure. We will however not repeat all these important self-reflections. Furthermore, we will not repeat all the detailed information provided in the self-assessment on how the program is organized. Our overall conclusion is that everything works well, or very well. Instead the expert group wants to emphasize aspects that we recommend the department to further deliberate over, in order to fine-tune the program. First, we will share our reflections following the recommended structure of the evaluation. We end with a summary of our recommendations.

12. That the actual study results correspond to learning outcomes and qualitative targets

The instructions for the expert group is that it should not evaluate actual study results as expressed, for example, in the quality of dissertations. It is clear, however, from the alumni survey and from other knowledge available, that the program provides students with skills that make them well equipped for life after the program. The department has educated several top-level researchers as well as civil servants in other occupations. Almost all alumnus report that their current assignments correspond to their level of education. There is, however, less satisfaction with the relevance of the course offer, which we comment more on below in the report.

The department has an explicitly and shared strategy to educate generalists that in addition to produce high quality dissertations based on specialist knowledge, should be able to understand different theoretical perspectives and methods. This policy permeates strategic discussions at the department regarding the program, and is important for the cohesiveness of the program based on inclusive procedures involving all of the department staff. Hence, management and staff discuss and design the courses, seminars and processes that support the students in their work on the dissertation in relation to stipulated learning targets.

The throughput of the program is excellent. Since 2010, 37 candidates have received a doctoral degree. The average gross time to graduation is 6.5 years, but the net time is significantly lower with an average of 4.67 years. These numbers clearly indicate the efficiency, and perhaps of the competitiveness, of the program. The threshold for admittance is very high, and those doctoral candidates that enter the program tend to be highly motivated and ambitious. Clearly, the program is organized in a way that allows the students to fulfill their ambitions and there are processes in place to handle challenges that may arise over the course of the four to five years.

The conclusion is that the political science department should be able to systematically compare itself and compete with other top-ranked departments in the Nordic countries or even at top-European level. However, the management does not

have a clear target for benchmarking. We encourage the department to discuss whether a benchmarking process where it explicitly compares itself with and targets itself to achieve the quality at other top-universities in Europe would be helpful in ambitions to retain or strengthening its position.

13. That the programme focuses on students'/doctoral students' learning

The external expert group is convinced that students' learning is in focus of the program, and not for example senior researchers own carriers. The collegial engagement and responsibility for admittance of applicants to the program, the organization of the program, assignment of supervisors, as well as evaluation processes of ongoing work permeates that attitude. In addition, the department uses the individual study plan in a more active way than many other departments, which also emphasizes a focus on the students' learning.

The programme's courses and requirements do indeed focus on the key learning objectives for PhD Researchers in Political Science. The external expert group is however surprised that this attitude, and the inclusive discussions about the program, have not resulted in a well thought out policy for course offers. The department has already started to reflect over this situation and have set up a working group with the assignment to make suggestions regarding the course structure. This group has an important task. As of now, it is not very clear how the department has organized the first year, why certain courses are mandatory, or when and why the (non-mandatory) reading courses should be included in the program. It is unclear or a matter of disagreements within faculty whether the reading courses should add to students general or special skills. In addition, faculty and students agree that courses taken jointly with students from other departments are a waste of time. The department could disseminate relevant knowledge on these subjects more efficiently, such as within activities organized by the introductory team. The external expert group concludes that there is room for improvement in this regard. The department should discuss a clear vision for the course offer, especially for year one. One option to consider is to have a first year with mandatory courses that includes broad courses on theory and methods, and still provide time for students to prepare their research plan in an organized way. The external expert group recommends that the department include the current methods courses in a mandatory block in year one, but also to consider to complement these courses with a theory course. What are now optional courses, often in the form of reading courses, could be included as work on the dissertation unless there is a clear idea for the current organization of the program. This would mean that the department could encourage students to take additional courses, organize reading groups or write review papers on prior research that supports the thesis without students getting credits for it. Rather, it would be considered as necessary work on the dissertation and therefore included in the 180 hp credit for the thesis. One of the advantages would be that such additional work would not have to be artificially formalized and adjusted to specific credits that the student need for the exam, but adapted to what is required to write a good thesis.

The compulsory methods course is very broad, covering methods ranging from interpretative approaches used in Political Theory and discourse analysis to quantitative statistical analyses. This broad and diverse approach is in line with the department's commitment to training generalists in Political Science and its

dedication to a pluralism in theory, substance, and methods. The faculty recognizes that such a course is only a starting point and must be supplemented with opportunities for more specialized and in-depth training.

The applied methods course responds to the particular needs of each cohort of researchers and allows them to pursue tailor-made hands-on methods training. Furthermore, researchers are encouraged to apply to summer and winter schools, and to participate in regional and Sweden-wide doctoral research training activities. The assessment committee also supports such activities and views regional networks—e.g. with Copenhagen or Aarhus—as promising for in-depth methods and theoretical enrichment activities.

Further, the committee supports the department's initiative to develop a mandatory theory course, given in the first semester of the programme. A broad theory course, giving students an introduction to and an overview of different theoretical perspectives in Political Science, can further strengthen the pluralistic ambition of the programme. Moreover, by organizing it in the course in the first semester, it can contribute to a more coherent and structured first year, and give less emphasis to the courses provided by the Faculty.

14. That the programme is based on a scientific and/or artistic foundation and proven experience

The well-organized program that involves many faculty members which themselves produces top-class research guarantees a program based on scientific foundation. In addition, the department has several advisory bodies where active researchers discuss important aspects of the program. The many theoretical and methodological perspectives at the department imply that students find themselves embedded in ongoing discussions about the strengths and weaknesses of different approaches. In addition, all students participate in continuous discussions and seminars at the department, with vast opportunities to present preliminary findings and receive comments on drafts.

The different milestones are pivotal for control, and development of the scientific quality of the theses. The students present their drafts three times during the program. These occasions are points of evaluation, but students still find them constructive and helpful and that it contributes to less, rather than more stress. Students present a research plan at a seminar with participation from faculty members after their first year, and this is followed by a presentation of a second draft when the thesis is slightly more than half way. Not only specialists within the field participate in these seminars. After the seminar, the supervisors generally have a follow-up meeting with the student where they together discuss and draw conclusions from the discussion, and decide whether input from seminar participants should affect the overall structure and content of the thesis. These procedures seem to work very well since faculty members collegially participate in the seminars and because supervisors—at least based on information available to the expert group—willingly do their job.

The expert group understand that it is important to be careful and not damage valuable norms by introducing unnecessary formal regulations. Still, the department should be aware that this procedure might come under stress in the future. Hence, in order to make sure that the milestones continue to function as the quality controls, and as guarantees for a program based on scientific foundation, the expert group

encourage the department to consider formalizing instructions for these procedures. As of now, it is sometimes unclear to faculty members and students if the conclusion from the seminar is to proceed as intended or if adjustments are necessary. Formalised meetings after the halfway seminar could include a (more) formal decision on whether the student is entitled to a rise in salary, and involve the Director of PhD studies to provide in-depth knowledge of the situation.

The expert group recommends reconsideration of the procedures for the other milestones as well. The procedure after the seminar on the research proposal could include collegial decisions on whether the proposal is accepted without revisions or not, and if ethical reviews are needed. These decisions should then be clearly communicated to the student. The procedure for the internal examination in the final stage of the program can be more specified. There seem to be a general agreement over what a dissertation “ready for defence” implies, and the expert group has not noticed any problems in this regard. Still, this formulation might be interpreted in various ways by faculty members now or in the future. Is a thesis *not* ready for defence when it is easy to improve it, even though it would pass as it is? A clarification or definition of this would assure that supervisors treat all PhDs in a similar fashion, and that they are not left out to a particular faculty member’s interpretation of the instruction.

15. That teaching staff, including supervisors, have appropriate expertise in terms of subject, teaching and learning in higher education and subject teaching as well as other relevant expertise, and that teaching capacity is sufficient

The capacity for supervising and teaching is very good. As emphasized before, the scientific quality of a significant share of the staff is by international standards very high. All supervisors are at least *docent*, and they are all active researchers. The department can assign qualified supervisors to all students even though the admittance procedure is not primarily based on matching students with supervising capacity, but to admit students to the program that have novel ideas too. Based on the information available to the expert group, the students seem overall satisfied with supervisors.

There seems however to be some clouds on the horizon. Some sub-subjects at the department have traditionally attracted more students, and there are tendencies of fragility in other parts that may cause problems in the future. The department could reflect more seriously about its research profile and possible gaps in order to provide strategic guidance to future recruitment of faculty and researchers. Another aspect to consider is if the department should open up the opportunity to assign more than two supervisors to student if there are specific needs for expertise that the other two supervisors are lacking.

16. That the programme is to be relevant for the students and doctoral students and meets the needs of society

The external expert group has not evaluated the content or the focus of dissertations. A clear impression is however that the political science department at Lund

University engages with important issues of our time and as such contributes to the needs of society.

The expert group noted, however, that—in parallel to other political science departments at the larger universities—most PhDs prefer to continue their career within academia. This is, for example displayed clearly in the alumni survey. The political science departments have a responsibility to help supply organizations also outside academia with well-educated staff to “meet the needs of society”. The department have already taken steps to inform their students about alternative careers for example within international organisations or public administration, but the department also acknowledges that these activities can be improved. The expert group encourages the department to explore novel and more efficient ways to inform students about alternative careers.

17. That the students and doctoral students have an influence on planning, implementation and follow up of the programme

The students can influence their situation in several different ways, especially through their local association of PhD students and by representation in the department board. The overall impression is that the management, faculty members and administration are willing to listen, and are responsive to arguments put forward by the students. As also indicated in the alumni survey report, students can influence assignments of supervisors, their choice of theme for the thesis, as well as their organisation of everyday work.

There are, however, some room for improvement when it comes to the transparency needed for students to use their channels for influence efficiently. The students find some processes less transparent than desired, for example decisions about resources for expenses, how the department assigns supervisors to students, and procedures for changing supervisors.

To some extent, this situation is due to an information deficit that the department needs address. Some, but not all processes are formalised on paper in detail, see for example about milestones above. In addition, many of the documents that regulate the program are not easy to find and are therefore unknown, at least to Phd students. The expert group wants to highlight that these instructions are useful, and that their existence shows that the program is well organised in details. This includes several of the important and useful documents provided to the expert group, for example “Policy for Project PhD Students”, “Doktorander som inte blir klara i tid – stöd och åtgärder”, Guidelines for Monographs/compilation theses”, and “Riktlinjer hållpunktsseminarier”. At the same time, the expert group recommends that the department merge all relevant instructions to one coherent document and make that document easily available to all.

18. That an appropriate study and learning environment is available to all and includes a well-functioning support system

The students are well equipped with office space including computer facilities etcetera from day one. Based on the work environment survey, students in general

appear to be satisfied with the physical work environment. First year students share an office. This seems generally unproblematic (and necessary due to scarcity of offices). At the same time, the department should consider if it is possible to provide office spaces for students that *temporarily* need to focus on specific tasks in a secluded and quiet space.

The organization overseeing the work environment is adequate with a clear division of responsibilities formalized in a specific document (dated 2019-12-10). While the deputy Head of Department is responsible for issues related to employment (that is HR-issues), the Director of PhD studies handles issues related to the actual program (such as advice the students regarding courses). This division runs the risk of being unclear to students regarding where they should turn in certain issues or that some aspects of the program fall between the cracks. However, in this case it seems that the communication between persons in different roles work well and that it instead gives students more possibilities to discuss potential problems and guarantees that the department don't neglect work environment issues. The individuals in liable positions seems to be competent, dedicated and properly supported by the department management.

The department calls students and actively encourage them to participate in yearly employee review talks that seems well-organized and aimed at capturing also more sensitive issues such as how students experience supervising. The department has a strong support system focused in particular on reducing and helping doctoral researchers to cope with stress, such as taking advantage of their right to sickness and parental leaves. The department's policy is to inform students that they should take a sick leave if they cannot perform their job due to health issues. This is important since students otherwise might find themselves in a situation later when they are out of funding before they have finished their thesis. While long-term sick leave was a problem some years ago indicating structural problems with the program, the situation now is better with few cases of sick leave related to the program. However, general stress is still an issue, but the department have initiates several measures to actively mitigate the problem. It is particularly worth mentioning that the department deals explicitly with, and openly discuss, common problems for PhD students such as writer's block and procrastination that in other environments might be hidden problems since it is often deeply personal and therefore sensitive.

The department provides significant language instruction and encourages the integration of non-Swedish students into departmental life. As emphasized by the students and recognized by the department management, this is however still a challenge to the department. Given that the working language is English, the problem relates more to social integration than to conditions to take advantage of the education on the program. There seems to be confusion over whether all communication is in English or not. While the management say it is, the students still points out that this is not the case.

The Department helps researchers to apply for financial support for attending conferences and external courses, as well as carrying out research, including from the generously financed Fahlbeckska stiftelsen. In addition, each researcher is provided with funds (Skr 40 000) for these purposes. Students connected to external projects have an advantage compared to other students. However, this potential inequality is mitigated by the fact that when other sources are inadequate, the department steps in to fill the gap. Exactly how this process works is not totally transparent which is a matter of discussion amongst students.

The department should clarify the need for balance between teaching and research for doctoral candidates, and provide more structured mentoring and introduction to teaching for doctoral researchers. All teachers are included in teaching teams where some mentoring for unexperienced teachers take place, which is very good and important. The expert group has not been able to investigate how well this works in practice, but have reasons to believe that it varies some between teaching groups. As students have attended many classes themselves, they might join the current courses even without prior teaching experience. They would profit from hearing about the problems encountered by others. Furthermore, if a course or workshop on teaching were to be offered to first year researchers (possibly even as part of the induction seminar), there might be less of a push for teaching experience at this very early stage when the development of the research plan should take higher priority. The expert group recommend the department to include a discussion over the policy for students teaching during year one at the same time as it reconsiders the structure of courses during year one.

It is not entirely clear to the students how the department assign teaching tasks, which has spurred a discussion about whether there are back doors to teaching for some students creating inequalities. In spite of efforts to clarify the situation, the students still find it difficult to overview teaching opportunities. According to the department management, this is mainly a matter of information deficit. The director of undergrad studies is in charge of distribution and organization of teaching and is entitled to take all decisions about teaching assignments, exactly in order to avoid the problems raised. The expert group encourage continued exchange of views where it is in particular important for the department management to explain the difficulties associated with the planning of teaching that in fact all faculty might experience. However, it is also important that students can contribute with information to identify the reasons for their worries in spite of a clear division of labor and available information about teaching possibilities. The department should also consider if liable persons pay enough attention to teaching assignments and students teaching performances in follow-up talks with supervisors, with Director of PhD studies, and in the employment reviews. An important source of uncertainty identified by the expert group may be the fact that the department houses more than one subject, and that the Peace and Conflict unit assigns teaching through a parallel organization. The department should make sure that it implements the same principles for all students independent of whether they teach political science or peace and conflict. Otherwise, the department might treat students unequal and principles aimed to help students, such as that they should not be assigned to heavy teaching, might be difficult to implement.

19. That there is continuous follow up and development of the programme

As should be clear from comments under other headings, there are manifold ways in which the program is continuously evaluated. Standard course evaluations, the different milestones, and the employment review talks are important components for feedbacks.

In addition, supervisors meet yearly to review the status of all students on the program. It is the expert groups understanding that these meetings work well with opportunities to discuss also sensitive details (although not too personal) in an inclusive, collegial way.

The initiative taken by the department to perform an alumni survey, the ambitious interviews with peers responsible for PhD programs at other universities, as well as the preparatory work with the self-evaluation document, all clearly indicates that the department is willing and has the ability to engage in serious self-reflection.

20. That internationalisation and an international perspective is promoted in the programme

The degree of internationalisation in the programme is very high. Most supervisors have international networks and address their research primarily or exclusively to an international audience. All recently admitted and currently active students write their dissertations in English and present drafts at international conferences. A specific program for visiting PhD students contribute to scholarly exchanges with possibilities for students to build international networks with their peers that might in the future have important positions at other universities. The working language at the department is English, which means that seminars and teaching is in English. Hence, the departments research and PhD program is in every sense internationally oriented (and it would be overkill to promote an international perspective more). It might instead be important to question whether the department should promote a Swedish perspective (more) in order to have students contributing to Swedish debates and prepare for work in Swedish organizations (too) outside academia.

The clearest indicator of the internationalization is the large number of non-Swedish applicants and the number of non-Swedish recruitments. Over the last five years, the international share of both applicants and accepted students has increased significantly, and in the previous intake in 2019, only one out of five accepted students had Swedish citizenship. And while many of the international students that are granted admission to the programme have a degree from a Swedish university, this is far from the rule; since 2016, 9 out of 20 accepted applicants, had a degree from a foreign university. Internationalisation is also apparent within the programme, where students are encouraged to (and do) take courses abroad, participate in international conferences and to spend a period as guest researcher at a university abroad.

While the programme clearly excels when it comes to internationalization, it also appears to be a source of tension in the working environment. As is noted in the self-assessment, the working language of the programme is English, but the inflow of doctoral students with a non-Swedish background also has an impact on the language policy of the department at large. In order to integrate the English-speaking students in the working environment there is a constant need for adaption, at informal, as well as formal occasions. Our impression is that the department takes these language related issues seriously, and strive towards a situation in which all doctoral students have the same possibilities for taking part in decision-making, teaching and to be socially included. We acknowledged that this is not an easy task, but encourage the department to continue to work on these issues, and to see to it that all doctoral candidates, irrespectively of their language, are provided with equal opportunities.

21. That gender equality and equal opportunities perspectives are integrated in the programme

The department has a very active committee for gender equality, integration and equal treatment that critically scrutinizes the program and gives recommendations in which the students are also involved. The committee has initiated ambitious plans for equal opportunity work at the department, adopted by the board. The plan includes evaluation tools for research and teaching that is well adapted to university functions and is therefore used. The instrument consists of questions that all employees need to ask themselves when they perform teaching (and other) tasks. The management explicitly support the work of the committee and faculty members acknowledge it without resistance or suspicion that observers often find elsewhere. This have for example spurred an inclusive debate on gendered course literature where the department board has taken decisions that teachers need to take gender balance into account when course literature is selected.

There is gender balance among supervisors and there seems not to be any obvious gendered pattern in how supervisors and students collaborate; many supervisor teams consist of both a male and a female, and there are several examples of male students supervised by two female supervisors. This balance mirrors also in teaching assignments on PhD level, since students meet teachers of both genders at their mandatory courses the first year.

The gender balance in the programme can be considered very good. Since 2012, 15 of the 31 accepted students has been men. There is however a tendency towards another skewed gender distribution than we historically have seen at the department, with 9 out of 12 accepted students being women in the last three rounds of applications.

The conclusion is that the department has well integrated gender equality and equal opportunity issues into the program. As emphasized above, integrating non-Swedish speakers, especially socially, is still a challenge to the department.

According to the information provided, female students take longer parental leave compared to male students, a pattern well known in the current society and not significant to the department. Still, since there are reasons to believe that transformation costs when returning to work relates to the time of leave, this fact produces inequality between women and men. This is due to norms and other circumstances and the department may contribute to deliberation about this situation, but changes are most likely not to happen in a near future. Therefore, the expert group encourages the department to discuss if there are reasons to better support students that return from parental leave for example by providing extra time for repatriating to work. This can be important for all students, but also mitigate a gender inequality that have direct impact on conditions to perform on the program.

22. That subject-relevant perspectives on sustainable development are promoted in the programme

The department does not have an explicit strategy to implement sustainable development issues in the program. Research on environmental issues does however have a strong presence at the department, which indicates that this is a perspective that students will meet in many forms as integrated parts of the program, and which makes plans and strategies redundant. Furthermore, some students are connected to one of the two graduate schools that focus on environmental issues, and the department offer courses specializing on environmental policy.

Summarised evaluation and recommendations

The external expert group wants to emphasize once more that the PhD program at the department of political science at Lund University works excellently. The high quality of supervising and the collegial care of the program and of PhD students is impressive. The department has a clear division of labour connected to responsibilities and there are standard procedures that regulates most important parts of the program. Still, the expert group believe that there is room for improvements even at this level of high-quality performance. Well aware of the fact that the department most likely already solidly deliberated over most aspects of the program and have decides against some of our recommendations for good reasons, we still recommend the department to consider or reconsider the following suggestions:

- Base discussions over future strategies on explicit benchmarking with other top-performing departments in the Nordic countries or central Europe
- Work out a well thought out policy for mandatory and elective courses and how year one on the program should be organised
- Consider a policy for students' teaching during year one, and how it can be combined with courses and activities of the introductory team
- Consider including a mandatory theory course
- Reconsider to have the faculty level courses included in the program
- Reconsider how reading courses are used and if they should be included in the program or considered in-depth learning as part of work on the thesis
- Consider collaboration with other universities in Sweden and/or abroad for courses where this might work
- Formalize several unwritten procedures, such as how milestones are followed-up, what decision that should be communicated and how, in order to make procedures more transparent and avoid unequal treatment of students
- Consider if some of the regulations that are formalized needs to be more informative, such as guidelines for internal "examination"
- Consider if all these regulations should and can be merged into one document easily available for students and faculty members
- Consider if there are better ways to give students career advices for careers outside academia
- Prepare students better for teaching and help them to prepare for teaching in time-efficient and reasonable ways in order to prevent stress
- Consider a better coordination between the organisation of teaching assignments for students teaching political science and students teaching peace and conflict research
- Consider ways to provide more structured mentoring for students teaching
- Assure that teaching assignments and teaching performances by students are included in follow-up talks at the department, e.g. in order to counteract misunderstandings about the procedures

- Consider ways to mitigate gender inequalities related to parental leaves, for example providing additional paid time on the program in relation to the time of absence

Bilaga 4. A New Course Structure for the First Year of the PhD Program at the Department of Political Science, Lund University

Jens Bartelson, Magdalena Bexell, and Johannes Lindvall

May 2020

This proposal describes a model for how to introduce new PhD students to political science research through a set of mandatory courses that are offered during the first year of the PhD program.

Background and Objectives

PhD students in Lund are required to take courses amounting to 60 ECTS credits (out of 240 credits for the whole program). Of those 60 course credits, at least 30 must be devoted to methods courses.

There are currently no compulsory courses during the first semester, although many PhD students take courses that are offered by the faculty, such as the introductory course “Kickstart to Academic Life,” and Lund University is currently making it compulsory for PhD students to take a two-week course in research ethics. During the second semester, by contrast, the department offers two in-house methods courses for all PhD students: “Research Methodologies” (15 credits) and “Applied Methods” (7.5 credits).

Our proposal increases the mandatory first-year course requirement to 45 ECTS credits. In other words, if our proposal is adopted and implemented, PhD students will spend at least 75 percent of their time during the first year taking courses, together with the other PhD students in their cohort, leaving no more than 15 ECTS credits for elective courses during years two to four.

The new model we propose is meant to achieve several different but related objectives.

- The department’s PhD students will get an introduction to the ideas, concepts, questions, and theoretical approaches that define political science, not only the methods that political scientists use (which is what the department currently offers). This will not only make the PhD students more knowledgeable in general; it will also help them understand each other’s projects better and provide them with a common frame of reference as they begin their work.
- An important premise of the approach we propose is that the PhD students participate in the department’s research groups at an early

stage, which means that they will become more integrated in active and supportive intellectual communities. Importantly, we propose that PhD students participate in the activities of at least *two* groups, since we wish to avoid early specialization.

- It will be clearer to incoming PhD students what is expected of them in the first year of the program.
- A clear expectation that PhD students complete 75 percent of their course credits in the first year will increase the likelihood that PhD students finish in time.

Proposed Overall Structure for the First Year

Fall Semester

Meetings with the “intro team” (throughout the semester, no credits)

“Political Science Research: Problems and Perspectives” (15 credits, new course)

“Research Ethics” (3 credits, mandatory course for PhD students at Lund University)

Research-group participation (4.5 credits, including activities during the spring semester)

Total: 22.5 credits

Spring Semester

“Research Methodologies” (15 credits, revised existing course)

“Applied Methods” (7.5 credits, existing course)

(Research-group participation, continued)

Total: 22.5 credits

The compulsory course package thus amounts to 45 credits obtained during the first year, which leaves 15 credits of course work for the remainder of the PhD program (7.5 credits for methods and 7.5 for other courses). In our view, this is a reasonable number of credits remaining for specialization during year two or three through courses within more specific fields of relevance for the thesis work. The option of doing individually tailored literature-based reading courses is removed, since a larger number of courses will be provided by the department. Specialized reading for thesis work will be considered part of the remaining 180 credits of the PhD program.

The activities of the intro team would remain largely the same as before throughout the fall semester, with the exception that the presentations of ongoing research at the department would be removed from the intro team and placed within the new 15-credit course, albeit in a new form.

The Research Ethics course is provided by the Faculty of Social Sciences. The schedule of the proposed new course will have to be adapted to the schedule of Research Ethics (in other words, there will be a break in the new course while the ethics course runs for two to three weeks).

PhD students in political science will not participate in the course “Kickstart to Academic Life,” which is organized by the Faculty of Social Sciences.

The New Courses

Political Science Research: Problems and Perspectives (15 credits)

This new course aims to provide PhD students with knowledge of the discipline of political science and its history, with an emphasis on key analytical perspectives, theories, research problems, subdisciplines, and interfaces with adjacent disciplines.

In the first part of the course, students are required to read selected classics of political science from different subdisciplines, partly in order to familiarise themselves with the rich history of the discipline, partly in order to identify perennial problems, phenomena, and concepts that have defined the contours of the discipline and continue to animate current debates.

In the second part of the course, students are required to study key analytical perspectives and how these perspectives help political scientists identify, explain and understand important concepts and phenomena (which will remain constant throughout the course even as the perspectives change). The idea of this part of the course is to show how perspectives that are sometimes held to be incommensurable or even incompatible ideally ought to cross-fertilize to improve our understanding of important political phenomena. We believe that some things currently taught in the course “Research Methodologies” could benefit from being included in this part of the new course on Problems and Perspectives, notably the relationship between theories and research problems, leaving the teachers in the Research Methodologies course free to focus exclusively on methodological issues.

The third part of the course will be devoted to contemporary scholarly debates within different subdisciplines, with reference to how the phenomena and key analytical perspectives that we have just mentioned are discussed and treated in cutting-edge scholarship and current attempts to advance beyond the state of the art. In this part of the course, scholars representing different subdisciplines in the department will be responsible for presenting state-of-the-art scholarship from their respective fields, connecting back to the classics and analytical perspectives that are dealt with earlier during the course and also looking into interfaces with other disciplines.

We realise that it may be difficult to decide *which* classics, concepts, problems, and perspectives should be included in a course that is as ambitious as this. This is why we have divided the field of political science into several different but overlapping dimensions.

Research-group participation (4.5 credits)

During this course, the PhD students are expected to participate in the meetings of two research groups at the department throughout the first year of their PhD studies (in addition to participating in the general department seminar). This serves to integrate PhD students into on-going research activities at the department and broaden their intellectual horizons through increased familiarity with different research fields. We are aware that the existing research groups are quite diverse in terms of form and frequency of meetings. The purpose is not to try to homogenise these groups – although a basic level of activity of the group is of course required. Instead, the demands that are put on PhD students through the course syllabus should guide the workload and the learning outcomes to be obtained. For instance, different forms of literature presentations can modulate workload if needed in individual cases. Hopefully, an additional benefit of this arrangement will be to stimulate the research groups themselves.

We do not regard this course as a competing with the main departmental seminar series. Instead, providing credits for research group participation in the first year should enable increased PhD student participation in those groups that does not come at the expense of participation in the general seminar. The latter should not provide credits but be considered part of the 180 credits remaining for PhD work.